

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: HELIOS Tech., a.s.**, IČ 27350452, Královodvorská 16, Praha 1, zastoupeného Mgr. Leošem Janouchem, advokátem, se sídlem v Praze, Královodvorská 16, proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje**, odbor územního plánování a stavebního řádu, Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, **za účasti osoby zúčastněné na řízení: S. & W. Automobily s.r.o.**, Daimlerova 202, Jenišov, zastoupené JUDr. Karlem Jelínkem, advokátem, se sídlem v Karlových Varech, Bělehradská 3A, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.7.2011, č.j. JID 46888/2011/KUUK/Sv., č.j. 70/UPS/2011/3,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15.7.2011, č.j. JID 46888/2011/KUUK/Sv., č.j. 70/UPS/2011/3, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, stavebního odboru (dále jen „stavební úřad“), ze dne 19.7.2010, č.j. MM/SO/S/63094/2010/Bart, kterým byla na základě žádosti osoby zúčastněné na řízení, S. & W. Automobily s.r.o., podle § 115 zákona č. 183/2006 Sb., stavební zákon, ve znění účinném do 31.12.2012 (dále jen „stavební zákon“) a podle § 5 a § 6 vyhlášky č. 526/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona ve věcech stavebního řádu (dále jen „vyhláška“), povolena realizace

stavby „Servisní hala v areálu MERCEDES-BENZ, Ústí nad Labem“ na pozemcích p.č. 1620/18 a 1621 v k.ú. Krásné Březno (dále jen „stavba“).

V žalobě nejprve popsal průběh dosavadního řízení a uvedl, že žalovaný pouze opakuje závěry učiněné stavebním úřadem bez hlubšího zkoumání věci. Žalovaný se nevypořádal s argumenty žalobce a rozhodnutí žalovaného je tak nepřezkoumatelné. Pro žalobce, jakožto vlastníka pozemků bezprostředně sousedících s pozemky, na nichž má být provedena stavba, je nezbytné znát konkrétní provozní účel plánované stavby, resp. znát předpokládanou budoucí činnost uživatele této stavby. Konstatování správních orgánů, že provozní účel je zřejmý z projektové dokumentace, tak není pravdivé, s ohledem na neurčitost provozního účelu stavby, neboť na různých místech používá odlišného pojmenování stavby, které vzbuzuje dojem odlišného provozního účelu stavby. Tvzení, že účelem stavby bude skladování náhradních dílů do opravovaných automobilů a ruční mytí servisovaných automobilů, je pouhá domněnka stavebního úřadu bez opory v projektové dokumentaci, která je nejednoznačná. Žalovaným uváděný odkaz na ustanovení § 37 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) je nepřipadný, neboť účelem tohoto ustanovení není posuzování konkrétních nejasností uváděných v přílohách podání. Informace o provozním účelu stavby je podstatnou náležitostí projektové dokumentace a tento nedostatek je důvodem pro vrácení věci stavebnímu úřadu. Žalovaný se nevypořádal ani s námitkou žalobce ohledně osob oprávněných zpracovat projektovou dokumentaci. Podle zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění účinném do 31.12.2012 (dále jen „zákon o autorizovaných povolání“) je autorizovaný technik oprávněn vypracovat pouze dílčí části projektové dokumentace. V tomto případě nelze účelově konstatovat, že zpracování části projektu v rozsahu tzv. stavební části je dílčí částí ve smyslu zákona o výkonu autorizovaných povolání. Argumenty žalobce se žalovaný vůbec nezabýval. Na pozemku parc. č. 1620/1 bez existence právního důvodu osoba zúčastněná na řízení (stavebník) odstavuje těžké nákladní automobily nad 3,5 t – návěsy a tahače jedoucí do provozovny stavebníka. Pozemek parc. č. 1620/20 je v současnosti předmětem posuzování ve smyslu povahy pozemní komunikace na tomto pozemku, a to, zda se jedná o veřejně přístupnou komunikaci či nikoliv. Toto řízení dosud není skončeno. Věcné břemeno bylo zřízeno na neveřejné komunikaci výlučně ve prospěch osoby zúčastněné na řízení pro opravu osobních automobilů a od této doby nebylo toto věcné břemeno nikterak rozšířeno. Věcné břemeno bylo zřízeno pro průchod a průjezd na pozemek osoby zúčastněné na řízení, nikoli pro parkování a odstavování jejích vozidel. Žalobce nesouhlasí s názorem žalovaného, že na pozemek parc. č. 1620/1 užívaný osobou zúčastněnou na řízení bez právního titulu k odstavování a parkování tahačů a návěsů, není možno aplikovat ustanovení § 57 správního řádu, neboť dotčený pozemek není v případě projednávané věci pozemkem sousedním ani zájmovým. Pozemek parc. č. 1620/1 sousedí s pozemkem parc. č. 1620/20, na kterém je ve prospěch osoby zúčastněné na řízení zřízeno věcné břemeno chůze a jízdy, přičemž tento pozemek osoba zúčastněná na řízení užívá a bude ho užívat i v souvislosti s plánovanou stavbou, pozemek parc. č. 1620/1 je tak rovněž stavbou dotčen. V této souvislosti žalobce navrhl, že by mělo být konáno místní šetření, aby se stavební úřad seznámil se situací na místě. Odůvodnění napadené rozhodnutí postrádá jakékoli známky hlubšího zkoumání dané věci, snaží se jen omluvit chyby osoby zúčastněné na řízení při předkládání žádosti o stavební povolení či chyby stavebního úřadu.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí. Dle jeho názoru žalovaný nepochybil. Při své správním úvaze vycházel žalovaný mimo jiné z obsahu spisové

složky stavebního úřadu a ze skutečnosti, že o umístění stavby „Servisní hala v areálu MERCEDES-BENZ, Ústí nad Labem“ bylo pravomocně rozhodnuto. Podstatou žaloby je skutečnost, že žalobce odmítá, že v areálu osoby zúčastněné na řízení, v místě, kde byla původně situovaná skladová budova s původním připojením inženýrské sítě, by měla být realizována stavba. Stavební povolení je správním aktem, jehož obsahem stavební úřad stanoví podmínky pro provedení stavby, a pokud je to třeba i pro její užívání. Jestliže žalobce odmítá již samotné umístění stavby, měl proti uvedenému brojit zákonným způsobem již v průběhu územního řízení, avšak svého práva žalobce v územním řízení nevyužil. Žalobce na podporu svých tvrzení nedoložil takové důkazy, které by vedly žalovaného k závěru, že postup stavebního úřadu nebyl v souladu s platnými právními předpisy. Žalovaný na obsahu odůvodnění napadeného rozhodnutí trvá a má za to, že je zpracováno v souladu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu. S námitkou, že z projektové dokumentace není patrný účel stavby, se žalovaný vypořádal v žalobou napadeném rozhodnutí, přičemž dospěl k závěru, že z projektové dokumentace stavby, předložené stavebnímu úřadu je provozní účel zřejmý. Žalovaný provedl přesnou a podrobnou identifikaci zpracovatelů projektové dokumentace a shledal tyto osoby oprávněnými k jejímu zpracování. Osoba zúčastněná na řízení byla po celou dobu řízení zastoupena společností Viamont DSP a.s., která je dle výpisu z obchodního rejstříku oprávněna provozovat mimo jiné i projektovou činnost ve výstavbě, inženýrskou činnost v investiční výstavbě a také zeměměřičskou činnost. Oprávnění jednotlivých pracovníků je patrné z obsahu spisové složky stavebního úřadu. Pro komunikační napojení stavby má být využíván pozemek parc. č. 1620/20, přičemž tento pozemek slouží jako stávající komunikační napojení celého areálu stavebníka. Pozemek je v registru katastru nemovitostí veden způsobem využití jako ostatní komunikace, která je ve vlastnictví žalobce. Průchod a průjezd do areálu je ve prospěch osoby zúčastněné na řízení zajištěn věcným břemenem chůze a jízdy po pozemku parc. č. 1620/20. Vypořádání se s námitkou neoprávněného užívání komunikace přísluší stavebnímu úřadu pouze v tom rozsahu, zda právo vyplývající z věcného břemene zahrnuje v sobě i zajištění příjezdu a přístupu k povolené stavbě. Neoprávněné odstavování vozidel nepřísluší stavebnímu úřadu řešit. Námitka žalobce týkající se užívání pozemku parc. č. 1620/1 bez existence právního titulu odstavováním a parkováním tahačů a návěsů s povolením realizace stavby nesouvisí. Žalobce by se měl v této věci samostatně obrátit k soudu.

Osoba zúčastněná na řízení společnost S. & W. Automobiles s.r.o. se k věci blíže nevyjádřila.

Právní zástupkyně žalobce při jednání v plném rozsahu odkázala na žalobu a zdůraznila, že již prvoinstanční rozhodnutí nebylo řádně zdůvodněno, když stavební úřad se odmítl náležitě zabývat otázkou vlastnictví pozemků p.č. 1620/20 a 1620/1 z hlediska zřízeného věcného břemena chůze a jízdy, přičemž v rámci realizace stavby bylo na daném místě parkováno ve velké míře s velkými vozy s návěsy popř. přívěsy, čímž došlo k překročení dopravního zatížení tamní komunikace

Pověřená pracovnice žalovaného při jednání navrhla žalobu zamítnout a uvedla, že námitky žalobce uplatněné při stavebním řízení a posléze i v odvolání byly ze strany správních orgánů dostatečně a přesvědčivě vypořádány. Z rekapitulace správního spisu a soudního dokazování vyplývá, že příslušnou stavební dokumentaci vypracovávaly oprávněné osoby. Dále uvedla, že stavební úřad již územním řízením náležitě řešil napojení dopravní infrastruktury, přičemž tato otázka je ošetřena stávajícím věcným břemenem práva chůze a jízdy. Dále zdůraznila, že stavební úřad nemohl v územním a stavebním řízení zkoumat

překračování mezí dotyčného věcného břemene, přičemž předmětné rozhodnutí se neopírá o skutečnost, že dotyčná komunikace je veřejně přístupnou komunikací, nýbrž je vystavěno právě na stávajícím věcném břemeni.

Při tomtéž jednání soud provedl z vlastní iniciativy podle § 52 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) důkaz výpisem ze seznamu autorizovaných inženýrů a techniků vedeného Českou komorou autorizovaných inženýrů a techniků k osobám P. Č., č. „X“, Ing. I. K., č. „X“, J. S., č. „X“, Ing. P. M., č. „X“, L. M., č. „X“, V. Š., č. „X“, Ing. P. P., č. „X“.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s.ř.s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s.. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Soud se nejprve zabýval otázkou nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí spočívající v tom, že se žalovaný nevypořádal se všemi odvolacími námitkami. Konkrétně žalobce uvedl, že z projektové dokumentace není zřejmý účel stavby, že se žalovaný nevypořádal s námitkou neoprávněnosti osob zpracovávajících projektovou dokumentaci, porušování vlastnických práv žalobce parkováním a odstavováním vozidel bez právního důvodu, že i pozemek par. č. 1620/1 je dotčen stavbou a mělo by být aplikováno ustanovení § 57 správního řádu o předběžné otázce.

K námitce spočívající v nezřejmém účelu stavby se žalovaný vyjádřil na str. 6 žalobou napadeného rozhodnutí a k tomu stručně řečeno uvedl, že z projektové dokumentace je zcela jednoznačné, k čemu má stavba sloužit s tím, že aplikoval ustanovení § 37 odst. 1 správního řádu. S námitkou spočívající v nevypořádání se s námitkou oprávněnosti osob podle zákona o autorizovaných povoláních se vypořádal žalovaný na str. 6 žalobou napadeného rozhodnutí s tím, že stavební úřad provedl přesnou a podrobnou identifikaci zpracovatelů a žalovaný je shledal oprávněnými k jejímu zpracování. Dále se na str. 6 a 7 žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný vypořádal i s námitkou napojení inženýrských sítí s tím, že napojení stavby bylo řešeno v rámci územního řízení. Na str. 7 až 8 žalobou napadeného rozhodnutí se žalovaný vyjádřil i k zásahu do vlastnických práv žalobce a k tomu, zda je pozemek parc. č. 1620/1 dotčen stavbou, přičemž žalobce odkázal na soud, neboť není k řešení těchto otázek příslušný. Po zhodnocení odůvodnění napadeného rozhodnutí soud uzavřel, že rozsah odůvodnění všech částí žalobou napadeného rozhodnutí ve vztahu k odvolacím námitkám je dostatečný.

Soud po konstatování, že ze žalobou napadeného rozhodnutí jsou dostatečně patrné důvody žalovaného k jeho rozhodnutí, přikročil k meritornímu přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí.

Ze správního spisu postoupeného žalovaným zjistil soud tyto podstatné skutečnosti. Stavební úřad dne 23.4.2010, č.j. MM/SO/S/37253/2010/Bart, rozhodl o umístění stavby. V části označené „Druh a účel umísťované stavby“ je uvedeno, že v areálu MERCEDES-BENZ se vybuduje nová servisní hala. Hala bude vybudována v místě zbouraného skladu. V hale budou skladovací prostory pro náhradní díly a v části bude umístěno zařízení pro mytí osobních automobilů. Myčka automobilů bude sloužit pouze pro potřeby provozovny a nebude využívána veřejností. Dne 7.6.2010 podala osoba zúčastněná na řízení stavebnímu úřadu žádost o stavební povolení stavby, v němž uvedl jako účel této stavby, že se jedná o novou servisní halu ze 2/3 sklad náhradních dílů a z 1/3 myčka (ruční) osobních automobilů. V příloze č. 1 průvodní zprávy projektové dokumentace předložené k žádosti osobou zúčastněnou na řízení je uvedeno, že nová servisní hala v areálu MERCEDES-BENZ bude sloužit ke skladování náhradních dílů potřebných pro opravy sepisovaných automobilů. V druhé části bude ruční myčka osobních automobilů. Tato hala bude sloužit výhradně pro potřeby servisu a je začleněná do celkového komplexu vlastníka (osoby zúčastněné na řízení) pro provozování prodeje a servisu automobilů MERCEDES-BENZ. Hala nebude trvale obsazena pracovníky. Sociální zařízení pracovníků je umístěno ve vedlejších halách. Hala je rozdělena na dvě části. Dále následuje popis obou částí stavby. Ve stavebním povolení, které předcházelo žalobou napadenému rozhodnutí je mimo jiné uvedeno, že v novém jednopodlažním objektu (servisní hale) bude ze 2/3 sklad náhradních dílů pro uskladnění náhradních dílů automobilů a v 1/3 bude myčka osobních automobilů s odděleným skladem čisticích prostředků. V myčce ani ve skladu nebude trvalé pracoviště.

Podle § 110 odst. 1 stavebního zákona žádost o stavební povolení obsahuje kromě obecných náležitostí základní údaje o požadovaném záměru a identifikační údaje o pozemcích a stavbách.

Podle § 110 odst. 5 stavebního zákona obsahové náležitosti žádosti o stavební povolení, rozsah a obsah projektové dokumentace stanoví prováděcí právní předpis.

V příloze č. 2 vyhlášky je mezi náležitostmi žádosti uveden i účel stavby.

Podle § 5 písm. b) vyhlášky mezi náležitostmi stavebního povolení patří i druh a účel povolované stavby nebo její změny.

Soud konstatuje, že určení a specifikace účelu stavby je jednou z náležitostí, jak žádosti o stavební povolení, tak samotného stavebního povolení. V daném případě na základě shora uvedených dokladů soud shledal vymezení účelu stavby dostatečným, a to jak v žádosti o stavební povolení, tak v samotném stavebním povolení. Je zřejmé, že účel stavby byl specifikován již v územním řízení jako nová servisní hala sloužící k uskladnění náhradních dílů a jako myčka servisovaných osobních automobilů. Osoba zúčastněná na řízení na tuto specifikaci navázala, jak ve své žádosti, tak v samotné projektové dokumentaci, která účel stavby dále specifikovala. Účel stavby vymezený v rozhodnutí o povolení stavby stavebního úřadu tak vychází jak z předchozího územního řízení, tak ze žádosti osoby zúčastněné na řízení o stavební povolení, tak i z přiložené projektové dokumentace a soud tuto část stavebního povolení shledává jako dostatečně podloženou. Žalovaný pak nepochybil, pokud v rozhodnutí stavebního úřadu neshledal pochybení ve vymezení účelu stavby.

Ve vztahu k námitce, že projektová dokumentace nebyla zpracována oprávněnými osobami soud uvádí, že z projektové dokumentace, včetně Průvodní zprávy na str. 2, vyplývá, že vymezené části dokumentace byly zpracovány autorizovanými osobami podle zákona o autorizovaných povoláních, a to stavební část – P. Č., autorizovaným technikem pro

pozemní stavby, zdravotní instalace – J. S., autorizovaným technikem pro techniku prostředí staveb, speciálního vytápění a vzduchotechniku a zdravotní techniku, vzduchotechnika – V. Š., autorizovaným technikem pro techniku prostředí staveb, speciálního vytápění a vzduchotechniku, vytápění – Ing. P. M., autorizovaným inženýrem pro technologická zařízení budov, elektroinstalace – L. M., autorizovaným technikem pro techniku prostředí staveb, specializace elektrotechnická zařízení a požárně bezpečnostní řešení stavby – I. K., autorizovaným technikem pro pozemní stavby, požární bezpečnost stavby, statika stavby – Ing. P. P., autorizovaným inženýrem pro statiku a dynamiky staveb. Z listinných důkazů provedených soudem spočívajících ve výpisech ze seznamu autorizovaných inženýrů a techniků, které byly provedeny v řízení před soudem, vyplynulo, že všechny shora uvedené osoby jsou oprávněny k výkonu autorizovaných povolání dle zákona o výkonu autorizovaných povolání v rozsahu shora uvedeném.

Podle § 18 odst. 1 písm. a) zákona o autorizovaných povoláních autorizovaný inženýr je v rozsahu oboru (§ 5), popřípadě specializace, pro kterou mu byla udělena autorizace, oprávněn vykonávat tyto vybrané a další odborné činnosti:

a) vypracovávat dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí a projektovou dokumentaci staveb (včetně příslušných územně plánovacích podkladů) s výjimkou těch pozemních staveb, které jsou zvláštním předpisem, územním plánem nebo rozhodnutím orgánu územního plánování označeny za architektonicky nebo urbanisticky významné; tato výjimka se nedotýká uzavírání závazkových vztahů podle obecných právních předpisů.

Podle § 19 odst. 1 písm. a) zákona o autorizovaných povoláních autorizovaný technik je v rozsahu oboru (§ 5), popřípadě specializace, pro který mu byla udělena autorizace, oprávněn vykonávat tyto vybrané a další odborné činnosti:

a) vypracovávat projektovou dokumentaci, jestliže celá přísluší jeho oboru; v ostatních případech a v případě oboru pozemní stavby vypracovávat příslušné části projektové dokumentace.

Z uvedeného vyplývá, že autorizovaný inženýři a autorizovaní technici, v daném případě Ing. P. M., P. Č., J. S., V. Š. a L. M., I. K. a Ing. P. P. mohou zpracovávat i části projektové dokumentace ve své specializaci. Tak tomu bylo i v daném případě a soud konstatuje, že projektová dokumentace byly zpracovány osobami k tomu oprávněnými.

Další námitky žalobce spočívají v tom, že je věcné břemeno chůze a jízdy užíváno ve větším rozsahu než bylo pro osobu zúčastněnou na řízení sjednáno a dále, že i v souvislosti s realizací stavby dojde k dalšímu navýšení protiprávního využívání věcného břemene.

Soud v tomto směru konstatuje, že předmětem soudního přezkumu v tomto řízení jsou rozhodnutí vzešlá ze stavebního řízení, tedy stavební povolení a rozhodnutí o odvolání. Zatímco v územním řízení je předmětem zkoumání, zda může být plánovaná stavba realizována (srov. § 92 stavebního zákona), ve stavebním řízení jsou pak už stanovovány konkrétní podmínky provedení stavby (srov. § 115 stavebního zákona).

Podle § 114 odst. 1 a 2 stavebního zákona účastník řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. K námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním

řízení, při pořizování regulačního plánu nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží.

Z uvedeného vyplývá, že se soud, stejně jako před ním žalovaný a stavební úřad, nemůže zabývat námitkami směřujícími proti vlastnímu umístění stavby. Do této roviny spadá i námitka protiprávního nadužívání práva věcného břemene, neboť námitky proti přístupu ke stavbě mohl a měl žalobce vznést v územním řízení. Uvedená námitka zneužívání věcného břemene však má navíc občanskoprávní charakter a žalobce svá práva může uplatňovat v občanskoprávním nalézacím řízení před okresním soudem, nikoliv před správním soudem při přezkumu rozhodnutí ve stavebním řízení. Soud tak uzavírá, že žalovaný nepochybil, pokud zjistil existenci práva příjezdu na základě zřízeného věcného břemene, jehož existenci ostatně ani žalobce sám nerozporuje, a v dalším odkázal žalobce na samostatné soudní řízení.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku ad I. rozsudku podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně v souladu s ust. § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. ve výroku ad II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 13. května 2013

JUDr. Markéta L e h k á, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová